ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Vice-Premier Ministre et Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique, le 7 février 1985, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "relatif à l'utilisation du numéro d'identification du Registre national des personnes physiques par les administrations communales", a donné le 20 mai 1985 l'avis suivant :

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 7e februari 1985 door de Vice-Eerste Minister en Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt verzocht hem van advies te dienen ove een ontwerp van koninklijk besluit "betreffende het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen door de gemeentelijke administraties", heeft de 20e mei 1985 het volgend advies gegeven :

INTITULE.

Il est proposé de rédiger l'intitulé de la manière suivante :

"Arrêté royal autorisant les administrations communales à utiliser le numéro d'identification du registre national des personnes physiques".

DISPOSITIF.

Article 1er.

Il résulte de l'avis de la Commission consultative de la protection de la vie privée que le terme "les administrations communales" a été, à la demande de cette Commission, substitué au terme "les communes".

La Commission avait recommandé le terme "les administrations communales" afin de réserver l'utilisation du numéro d'identification à ce qu'elle appelle les services d'administration générale, ce qui, dans son esprit, excluait notamment les services de police, l'enseignement, les bibliothèques, etc.

Le texte de l'article 1er implique cependant que la police communale est considérée comme partie intégrante des administrations communales et que le droit d'utiliser le numéro d'identification est prévu notamment à son profit, à l'exception de l'usage précisé par la disposition, c'est-à-dire la gestion du casier judiciaire et des fichiers de renseignements.

.../...

L'article 1er autorise les administrations communales à utiliser le numéro d'identification "pour la gestion interne des fichiers et pour les traitements qu'elles sont tenues d'effectuer en exécution d'obligations légales". La Commission consultative de la protection de la vie privée avait suggéré de préciser que l'utilisation par les administrations communales était autorisée non pas seulement pour "la gestion interne de leurs fichiers" mais pour "la gestion interne des fichiers et des traitements qu'elles sont tenues de réaliser en exécution d'obligations légales".

Il ne résulte pas du texte du projet qu'en ce qui concerne la gestion interne des fichiers, seule la gestion de ceux qui sont tenus en exécution d'obligations légales (1) est prise en considération. Ainsi, sur deux points, le Gouvernement paraît donner suite à l'avis de la Commission consultative de la protection de la vie privée, mais s'écarte néanmoins des solutions que celle-ci avait préconisées.

+

En tout état de cause, le texte du projet est ambigu en ce qu'il ne permet pas de savoir si, pour la gestion interne des fichiers, l'autorisation d'utiliser le numéro d'identification est ou non limitée aux fichiers que les administrations communales doivent tenir en exécution d'obligations légales.

+

.../...

(1) Le texte néerlandais emploie le mot "bepalingen" (dispositions) qui ne correspond pas au mot "obligations" (verplichtingen) qui figure dans le texte français. Mais ceci ne modifie rien à la portée du texte.

Dans la phrase introductive de l'article, l'expression "à titre d'identifiant" devrait être remplacée par l'expression "à fin d'identification", comme il est dit à l'article 1er de l'arrêté royal du 22 octobre 1984 autorisant l'Office des étrangers du Ministère de la Justice à utiliser le numéro d'identification du registre national des personnes physiques.

Il y aurait en outre lieu de remplacer la subdivision par tirets par une subdivision en 1°, 2°, a), b), c) et d).

OPSCHRIFT.

Voorgesteld wordt het opschrift als volgt te redigeren :

"Koninklijk besluit waarbij de gemeentelijke administraties gemachtigd worden om het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken".

BEPALEND GEDEELTE.

Artikel 1.

Uit het advies van de Raadgevende Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer blijkt dat het op haar verzoek is dat de term "de gemeentelijke administraties" gebruikt is in plaats van de term "de gemeenten".

De commissie had de term "de gemeentelijke administraties" aanbevolen om het gebruik van het identificatienummer te reserveren voor wat zij de diensten van het algemeen bestuur noemt, hetgeen naar haar mening bepaaldelijk de politiediensten, het onderwijs, de bibliotheken, enz. uitsloot.

De tekst van artikel 1 houdt echter in dat de gemeentelijke politie geacht wordt een integrerend deel te zijn van de gemeentelijke administraties en dat bepaaldelijk ten behoeve van die politie voorzien is in het recht om het identificatienummer te gebruiken, met uitzondering van het door de bepaling nader omschreven gebruik, dit wil zeggen het beheer van het strafregister en de inlichtingenregisters.

.../...

Artikel 1 machtigt de gemeentelijke administraties tot het gebruiken van het identificatienummer "voor het intern beheer van de registers en voor de verwerkingsverrichtingen waarmee zij ter uitvoering van wettelijke bepalingen belast zijn". De Raadgevende Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer had voorgesteld nader te bepalen dat het gebruik door de gemeentelijke administraties niet uitsluitend "voor het intern beheer van hun registers" was toegestaan, maar voor "het intern beheer van de registers en de verwerkingsverrichtingen waarmee zij ter uitvoering van wettelijke bepalingen belast zijn".

Uit de tekst van het ontwerp blijkt niet dat, wat het interne beheer van de registers betreft, alleen het beheer van die registers in aanmerking komt welke ter uitvoering van wettelijke verplichtingen (1) gehouden worden. Op twee punten lijkt de Regering dus gevolg te geven aan het advies van de Raadgevende Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, maar wijkt zij niettemin af van de oplossingen welke die commissie had aanbevolen.

+

De tekst van het ontwerp is hoe dan ook dubbelzinnig doordat er niet uit opgemaakt kan worden of, voor het interne beheer van de registers, de machtiging om het identificatienummer te gebruiken al of niet beperkt is tot de registers welke de gemeentelijke administraties ter uitvoering van wettelijke verplichtingen dienen te houden.

+

---

(1) De Franse tekst gebruikt het woord "obligations" (verplichtingen) dat niet overeenstemt met het woord "bepalingen" (dispositions)

In de volzin die het artikel inleidt zou in de Franse tekst de uitdrukking "à titre d'identifiant" vervangen moeten worden door de uitdrukking "à fin d'identification", zoals staat in artikel 1 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1984 waarbij de Dienst Vreemdelingenzaken van het Ministerie van Justitie gemachtigd wordt het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken.

Bovendien zou de onderverdeling met streepjes vervangen moeten worden door een onderverdeling in 1°, 2°, a), b), c) en d).

La chambre était composée de

Messieurs : J. LIGOT, président de chambre,
de Heren : kamervoorzitter,

A. VANWELKENHUYZEN, conseillers d'Etat,
P. FINCOEUR, staatsraden,

C. DESCHAMPS, assesseurs de la section de législation,

P. GOTHOT, assessoren van de afdeling wetgeving,

Madame : M. VAN GERREWEY, greffier,
Mevrouw : griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. A. VANWELKENHUYZEN.
Le rapport a été présenté par M. G. PIQUET, premier auditeur.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER, LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

M. VAN GERREWEY. J. LIGOT.

De kamer was samengesteld uit

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. A. VANWELKENHUYZEN.
Het verslag werd uitgebracht door de H. G. PIQUET, eerste auditeur.